

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată :

La 01 martie 2018 SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică (în continuare ANRE), prin care a solicitat anularea parțială a hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr. 468/2017 din 30 noiembrie 2017 cu privire la modificarea și completarea hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr. 49/2017 din 21.02.2017 cu privire la aprobarea planului de investiții al titularului de licență SA „Termoelectrica” pentru anul 2017, în partea în care nu s-a acceptat de către ANRE proiectul „Complexul locativ Glorinal, Instalarea a 1190 unități de echipamente de măsurare a energiei termice” din Planul de investiții al SA „Termoelectrica” pentru anul 2017, expus în Lista proiectelor de investiții neacceptate de Agenție din solicitarea de modificare a Planului de investiții pentru anul 2017 al SA „Termoelectrica” nr. 79/1452 din 09.10.2017.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 46/2017 din 21 februarie 2017, a fost aprobat Planul de investiții al SA „Termoelectrica” pentru anul 2017 în valoare totală de 506 240, 654 lei, sistematizat în secțiuni pe compartimentele de producere, distribuție și cele

finanțate în corespundere cu prevederile Acordului de împrumut ratificat prin Legea nr. 148 din 30 iulie 2015.

Prin scrisoarea nr. 79/1452 din 09 octombrie 2017 a solicitat modificarea Planului de investiții pentru anul 2017, prin majorarea sumei cu 26 000 000 lei.

Prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 468/2017 din 30 noiembrie 2017 cu privire la modificarea și completarea hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr. 49/2017 din 21 februarie 2017 cu privire la aprobarea Planului de investiții al titularului de licență SA „Termoelectrica” pentru anul 2017, recepționată la data de 08 decembrie 2017, ca anexă la scrisoarea ANRE nr. 02/1375 din 06 decembrie 2017, s-a hotărât ca la pct. 1 din Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 49/2017 din 21 februarie 2017 cifra „626 963, 398” să fie substituită cu cifra „645 763, 398”, iar anexa la hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 49/2017 din 21 februarie 2017, să fie expusă în redacție nouă conform Anexei la hotărârea respectivă.

Reclamanta consideră hotărârea nominalizată ca fiind ilegală în partea neacceptării de către ANRE a proiectului de investiții „Complexul locativ Glorinal. Instalarea a 1190 unități de echipamente de măsurare a energiei termice” din solicitarea de modificare a Planului de investiții al SA „Termoelectrica” pentru anul 2017. Astfel, în accepțiunea pct. 24 al Metodologiei de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobat prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 482 din 06 septembrie 2012, se stabilesc următoarele principii de efectuare a investițiilor: 1) operatorii de sistem, până la 1 decembrie, elaborează și prezintă (după coordonarea cu proprietarul rețelei de transport și distribuire a energiei termice) autorității abilitate cu aprobarea tarifelor planul de investiții pentru anul următor, care trebuie să conțină următoarele compartimente: a) investițiile în dezvoltarea rețelelor termice (construcția de noi rețele termice, puncte termice centrale, puncte termice individuale etc.); b) investițiile în rețelele termice existente (reconstrucția, renovarea, modernizarea, reparații capitalizate, procurări de mijloace fixe); c) investițiile în mijloace de transport; d) investițiile în clădiri și construcții; e) investițiile în tehnica de calcul, Teleradio comunicații; f) investițiile în active nemateriale (programe, sisteme, licențe etc.); g) alte investiții legate de activitatea de alimentare cu energie termică. 2) În planul de investiții obligatoriu vor fi indicate: a) valoarea totală a investițiilor planificate și pe fiecare compartiment investițional în parte, și sursele de finanțare; b) descrierea compartimentelor investiționale planificate, costul acestora și obiectivele care vor fi atinse în urma efectuării investițiilor (numărul consumatorilor noi care vor fi racordați la rețelele termice, creșterea volumelor de energie termică livrată, îmbunătățirea calității și fiabilității în aprovizionarea consumatorilor cu energie termică, reducerea numărului și a timpului deconectărilor, reducerea pierderilor de energie termică în rețelele termice, reducerea costurilor).

A invocat că potrivit prevederilor pct. 25 din aceeași metodologie, autoritatea abilitată cu aprobarea tarifelor aprobă planul investițional pe anul următor nu mai târziu de 31 decembrie al anului curent și este în drept să nu accepte planurile investiționale prezentate de operatori sau a unor investiții din aceste planuri în cazurile în care: a) planurile investiționale nu corespund cerințelor stipulate în pct. 24; b) investițiile nu țin de activitatea reglementată; c) lucrările prevăzute nu țin de

investiții și urmează a fi raportate la cheltuieli; d) investițiile nu trebuie să fie finanțate de operator sau trebuie să fie recuperate de la terțe părți în modul stabilit; e) investițiile, care nu sunt strict necesare, nu dau avantaj economic și duc doar la majorarea costurilor operatorului.

Reclamanta a stipulat că reieșind din conținutul prevederilor legale menționate mai sus, hotărârea ANRE nr. 468/2017 din 30 noiembrie 2017 nu corespunde, în partea contestată, cerințelor normative, inclusiv pe motiv că în cazul dat nu se întruneau temeiurile prevăzute de normele sus-indicate pentru a respinge parțial modificările propuse la Planul de investiții prezentat ANRE. Or, acestea corespund cerințelor stipulate în pct. 24, investițiile vizate țin de activitatea reglementată, lucrările prevăzute țin de investiții finanțate de operator, ce sunt strict necesare, au caracter obligatoriu, dau avantaj economic și nu duc la majorarea nejustificată a costurilor operatorului. Acțiunile ANRE contravin Acordului de finanțare între Republica Moldova și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare în vederea realizării Proiectului de îmbunătățire a eficienței sectorului de alimentare centralizată cu energie termică, ratificat prin Legea nr. 148 din 30 iulie 2015. Mai mult, în conformitate cu art. 43 al Legii nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării: „Distribuitorii de energie termică sunt responsabili de achiziția, instalarea, exploatarea, întreținerea și verificarea metrologică periodică a echipamentelor de măsurare instalate în gospodăriile consumatorilor casnici la punctul de delimitare a proprietății”. La rândul său, art. 5 al aceleiași Legi prevede noțiunea de: „punct de delimitare loc în care instalația de utilizare a energiei termice se racordează la rețeaua termică și în care patrimoniul consumatorului și patrimoniul unității termoeenergetice se delimitează, în funcție de dreptul de proprietate, sau loc în care se delimitează, în funcție de dreptul de proprietate, patrimoniile unităților termoeenergetice”.

În cazul sistemelor de furnizare a energiei termice vechi pe verticală, instalarea echipamentelor de măsurare la punctul de delimitare a proprietății gestionarului (ACC, APLP, ÎMGFL, etc.) este unicul posibil datorită specificului construcției rețelelor intrabloc. Totodată, în cazul sistemelor de furnizare a energiei termice pe orizontală există posibilitatea tehnică de instalare a echipamentelor de măsurare la fiecare consumator în punctul de delimitare al proprietății (contor la fiecare loc de consum în parte (per apartament)). Astfel, în cadrul sistemelor de furnizare a energiei termice pe orizontală există 3 proprietari (consumatorul, gestionarul, unitatea termoeenergetică) și 2 puncte de delimitare a proprietății: delimitarea proprietății unității termoeenergetice de cea a gestionarului (ACC, ÎMGFL, APLP, etc.); delimitarea proprietății gestionarului și consumatorului nemijlocit. Faptele respective au fost recunoscute și de ANRE, prin introducerea în Regulamentul privind furnizarea energiei termice a noțiunii de loc de consum (amplasamentul instalației de utilizare a energiei termice a unui consumator, unde se consumă energia termică livrată prin una sau mai multe instalații de racordare. Respectiv, în conformitate cu pct. 71 din Regulamentul privind furnizarea energiei termice aprobat de ANRE „Echipamentele de măsurare se instalează în limita proprietății consumatorului, a producătorului sau în limita proprietății furnizorului”. Conform prevederilor Regulamentului nominalizat, echipamentele de măsurare nu pot fi instalate în limita proprietății gestionarului blocului locativ ca subiect distinct de

drept, astfel, echipamentele de măsurare pot fi instalate doar în limita proprietății consumatorului, producătorului sau furnizorului. O altă situație este că Legea nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării reglementează doar sistemele cu distribuție pe verticală și nu poate fi aplicată situațiilor noi apărute în cadrul sistemelor de distribuție pe orizontală. Din contra, Legea nr. 174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energetică în art. 24 prevede că, „Cantitatea energiei produse, exportate, importate, transportate, stocate, furnizate și/sau comercializate se măsoară prin intermediul echipamentelor de măsurare”. Totodată, art. 43 alin. (1) al Legii nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energetică și promovarea cogenerării prevede că, „Distribuitorii de energie termică sunt responsabili de achiziția, instalarea, exploatarea, întreținerea și verificarea metrologică periodică a echipamentelor de măsurare instalate în gospodăriile consumatorilor casnici la punctul de delimitare a proprietății”. În acest sens, art. 6 al Legii nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative expres prevede că în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior. Astfel, o dată cu intrarea în vigoare a Legii energeticii nr. 174 din 21 septembrie 2017, distribuitorul are obligația de a instala echipamente de măsurare la consumator, indiferent de punctul de delimitare a proprietății. Respectiv, legislația în vigoare nu interzice instalarea echipamentelor de măsurare la fiecare loc de consum (brânșamentul apartamentului). Iar conform art. 24 alin. (4) din Legea energeticii nr. 174 cheltuielile legate de procurarea, instalarea, sigilarea, verificarea metrologică, întreținerea, repararea și înlocuirea echipamentelor de măsurare la consumatorii casnici sunt suportate de către operatorii sistemului de distribuție din sectorul electroenergetic, din sectorul gazelor natural, de către distribuitorii de energie termică. Cheltuielile respective justificate se includ în tariful reglementat. Mai mult, legislația națională în general stabilește principiul conform căruia furnizorul, distribuitorul, instalează echipamentele de măsurare (aceiași situație este și la furnizarea de apă, gaze, alte servicii locativ comunale), iar ideea de bază este protecția consumatorului, pentru ca ultimul să achite doar ceea ce consumă. Prin urmare, în conformitate cu prevederile nominalizate a Legii nr. 174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energetică, cheltuielile de instalare și întreținere a echipamentelor de măsurare urmează a fi puse pe seama furnizorului, distribuitorului cu includerea cheltuielilor în tarif.

Referitor la necesitatea includerii cheltuielilor ce țin de procurarea și instalarea contoarelor de energie termică pentru evidența consumului de energie termică la fiecare apartament din complexul Valea Trandafirilor, la momentul actual sistemele interne de alimentare cu energie termică la blocurile locative din cartierul Valea Trandafirilor sunt montate cu distribuție pe orizontală, fapt care permite contorizarea individuală a consumurilor de energie termică pentru încălzire pentru fiecare apartament și bineînțeles, încheierea contractelor directe furnizor-consumator final. Această doleanță (contracte directe și contorizare individuală) este cerința de bază exprimată de către consumatori la conectarea blocurilor noi și cele renovate la SACET. În rezultatul instalării echipamentelor de măsurare respective, se obțin următoarele beneficii: „Valorile consumurilor de energie termică facturate pentru încălzirea apartamentelor, pentru locurile de uz comun nu mai reprezintă valori

calculate sau estimate, ci sunt bazate pe indicațiile reale ale echipamentelor de măsurare autorizate (verificate metrologic). Fiecare proprietar de apartament poate să-și regleze consumul în dependență de confortul necesar și/sau posibilitățile de plată, excluzând excesul de încălzire; Sporește nivelul transparenței în relația furnizor-consumator, de asemenea nivelul responsabilității furnizorului privind calitatea serviciului prestat; dispăre necesitatea debransării de la SACET, montării cazanelor pe gaz în apartamente care reprezintă pericol de nocivitate și securitate; sunt promovate soluții eficiente de optimizare a consumurilor de energie și în rezultat, reducerea emisiilor de CO₂ în atmosferă, sporirea securității energetice a țării și altele. Astfel, în conformitate cu art. 24 alin. (4) din Legea cu privire la energetică nr. 174 din 21 septembrie 2017 și luând în considerație că în cazul sistemului de distribuție pe orizontală în sectorul rezidențial, contorizarea energiei termice furnizate are loc atât la nivel de bloc locativ, cât și individual la nivel de apartament, iar furnizorul de energie termică încheie contract de furnizare a energiei termice trilateral: furnizorul, administratorul fondului locativ și consumatorul final, conform Metodologiei de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor nr. 482 din 06 septembrie 2012 în costurile reglementate se includ costul serviciilor de transport, distribuție și furnizare a energiei termice consumatorilor, și anume: consumurile materiale (CMj) care cuprind cheltuielile legate de procurarea materialelor, pieselor de schimb, tuturor tipurilor de energie, combustibil, carburanți, lubrifianți și altor tipuri de resurse materiale necesare pentru întreținerea, exploatarea și reparația rețelelor termice, utilajului, clădirilor și construcțiilor nemijlocit utilizate în procesul de transportare, distribuție și furnizare a energiei termice de întreținere și exploatare a mijloacelor fixe de producție a unităților auxiliare (de transport, deservire, reparație, control, Teleradio comunicații, îndeplinirea normelor ecologice, de securitate, sanitare și de igienă, menținerea curățeniei și ordinii în unitățile de producție), precum și Costul de capital reglementat - uzura activelor materiale pe termen lung nemijlocit utilizate pentru desfășurarea activității reglementate de alimentare cu energie termică. Prin urmare, cheltuielile legate de procurarea, instalarea, sigilarea, verificarea metrologică, întreținerea, repararea și înlocuirea echipamentelor de măsurare la consumatorii casnici urmează a fi acceptate în scopuri tarifare, în tariful pentru energia termică livrată consumatorilor.

A susținut că în adresa ANRE prin scrisoarea nr. 79/1604 din 21 noiembrie 2017 au fost remise 2 variante ale studiului de fezabilitate privind conectarea complexului locativ „Valea Trandafirilor” la SACET și în rezultatul examinării este evident faptul că, includerea cheltuielilor ce țin de instalarea contoarelor de energie termică (varianta 2) nu schimbă esențial termenul de recuperare a investiției, el rămâne a fi sub valoarea de 3 ani, adică foarte mic în comparație cu alte proiecte în domeniul termoenergeticii. Din considerentele că și Metodologia de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor aprobată prin hotărârea ANRE nr. 482 din 06 septembrie 2012 a fost emisă anterior aprobării Legii nr. 92 din 29 mai 2014, cheltuielile legate de procurarea echipamentului de măsurare instalat la consumatorul final, în dependență de costul inițial pot fi atribuite la cheltuielile de întreținere, exploatare și reparație a rețelelor termice și altor mijloace fixe de producție (CTEj) conform pct. 18 sau se vor regăsi

în Costul de capital reglementat (CCRj) prin amortizarea anuală prevăzută de Catalogul mijloacelor fixe. Abordarea dată nu contravine prevederilor legale menționate în Metodologia tarifară și anume, Legii nr. 1525 din 19 februarie 1998 cu privire la energetică, Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, Standardelor Naționale de Contabilitate (S.N.C.) aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25 decembrie 1997 și altor acte normative.

Întru respectarea căii prealabile de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiului, a fost înregistrată la data de 05 ianuarie 2018, în interiorul termenului stabilit de art. 14 al Legii contenciosului administrativ, cererea prealabilă nr. 79/11 din 05 ianuarie 2018, prin care s-a solicitat anularea hotărârii nominalizate a ANRE în partea indicată. Prin scrisoarea nr. 03/153 din 29 ianuarie 2018, recepționată de reclamantă la data de 30 ianuarie 2018, au fost respinse solicitările expuse în cererea prealabilă, argumentele invocate de pârât fiind nefondate și nu combat necesitatea anulării hotărârii în partea contestată în temeiul normei citate mai sus.

Prin hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Termoelectrica” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind nefondată. (f.d. 49, 51-55)

Prin decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 94, 95-102)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele au reținut că nu există nici o normă legală în baza căreia ar putea obliga Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică să aprobe planurile de investiții în varianta propusă de agenții economici. Astfel, această chestiune este una de oportunitate, adică aprobarea/acceptarea/neacceptarea totală sau parțială a Planului de investiții rămâne la discreția autorității competente ANRE. Aceste reglementări se conțin și în pct. 25 din Metodologia de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, care prevede că autoritatea abilitată cu aprobarea tarifelor aprobă planul investițional pe anul următor nu mai târziu de 31 decembrie al anului curent și este în drept să nu accepte planuri în cazurile în care: a) planurile investiționale nu corespund cerințelor stipulate în pct. 24; b) investițiile nu țin de activitatea reglementată; c) lucrările prevăzute nu țin de investiții și urmează a fi raportate la cheltuieli; d) investițiile nu trebuie să fie finanțate de operator sau trebuie să fie recuperate de la terțe părți în modul stabilit; e) investițiile, care nu sunt strict necesare, nu dau avantaj economic și duc doar la majorarea costurilor operatorului.

Instanțele au constatat că la caz este aplicabil art. 26 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, or, solicitările SA „Termoelectrica” presupun imixtiunea instanței judecătorești în soluționarea unei chestiuni care ține de competența exclusivă a ANRE.

La 07 februarie 2019 SA „Termoelectrica” a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral. (f.d. 106-110)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele inferioare la examinarea cauzei au interpretat eronat prevederile pct. 24 și pct. 25 al Metodologiei de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru energia termică livrată consumatorilor, aprobată prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 482 din 06 septembrie 2012 și nu a aplicat art. 24 al Legii nr. 174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energetică, art. 40, 43 din Legea nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energetică și promovarea cogenerării, ceea ce constituie temei de casare a deciziei contestate.

La 12 martie 2019 Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către SA „Termoelectrica” ca fiind inadmisibil, neîntemeiat și nefondat, cu menținerea deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 127-133)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 29 noiembrie 2018, a publicat-o pe pagina web a instanței la 11 decembrie 2018.

Prin scrisoarea de însoțire din 04 decembrie 2018, instanța de apel a expediat recurentului copia deciziei, care a fost recepționată la data de 08 decembrie 2018.

În aceste circumstanțe, recursul depus la data de 07 februarie 2019, se consideră în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SA „Termoelectrica” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SA „Termoelectrica” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas